

ע"פ 7158/15 - יצחקאל כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו בית משפט לעוררים פליליים

ע"פ 7158/15

לפני:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג

המערער: יצחקאל כהן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בא ר שבע
מיום 16.09.2015 בת"פ 043883-02-14

בשם המערער:עו"ד גיא שמר

בשם המשיבה:עו"ד תומר סגלוביץ'

בשם שירות המבחן למבוגרים: גב' ברכה ויס

פסק דין
השופט נ' הנדל:

מוני בפנינו ערעור על חומרת עונש המאסר בפועל – תקופה של 9 חודשים – שנגזר על המערער בת"פ 43883-02-14 בבית המשפט המחוזי בבא ר שבע (כב' השופט ג' שלו). בנוסף, נגזר עליו עונש מאסר מותנה, קנס
עמוד 1

וחילוט שאינם מושא הערעור דנא. צוין כי בהחלטת בית משפט זה נקבע כי רכיב המאסר בפועל יעוכב עד להכרעה סופית בערעורו.

1. המערער הורשע על פי הودאות בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא התייחס לעניין העונש. כתב האישום המתוקן הורכב מחלק כללי ושלושה אישומים. כתוצאה לכך הורשע המערער בשתי עבירות של ליקחת שוחד לפי סעיף 290(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ושלוש עבירות של מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין; שתי עבירות של הכנסת חפץ אסור לפי סעיפים 41 ו-52 לפקודת בית הסוהר (להלן: הפקודה); עבירה של ניסיון להכנסת חפץ אסור לפי סעיפים 41 ו-52 לפקודה וכן סעיף 25 לחוק העונשין; ועבירה של ניסיון להפצת חומרים מסכנים לפי סעיף 7 לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג-2013 (להלן: חוק חומרים מסכנים).

בתקופה הרלוונטית היה המערער עובד ציבור בתפקיד סוהר בבית הסוהר. המשותף לאישומים הוא שאסיר מסכימים פנה למערער וביקש ממנו להכנס מוצריים שונים לכתריו בית הסוהר, כגון נעלי ספורט, דיסקים ומוצרי טיפול. מוצריים אלה ניתן להחזיק רק אם נקנו בקניינה. באישום הראשון המתח שניתנה بعد הכנסת המוצריים הייתה תרומות ארגזים של ספרי קודש בשווי 1,000 ש"ח. באישום השני קיבל המערער 1,000 ש"ח עבור הכנסת חפצים אסורים לכלא, הגם שהזה לא היה חלק מההסכם הראשון בין לבין האסיר. באישום השלישי החפצים שהוכנסו כללו ארבעה "טושים" שהיכלו סם מסוכן הרואין במשקל 42.5 גר', חישב במשקל של כ-12 גר' ו-9 טבליות סם מסוג MDMA. שניים מה"טושים" היו גלוים ושניים מוסלקים בתוך הסוליות של נעלי ספורט ללא ידיעת המערער. על פי כתב האישום המתוקן, קיבל המערער גם הפעם 1,000 ש"ח וספרי קודש לבית הכנסת. כתב האישום המתוקן ייחס למערער חדג' כיו"טושים" החזיקו חומרים מסכנים האסורים להפצה, כהגדרתם בחוק חומרים מסכנים.

2. הסגנור טען כי יש להסתפק בעבודות שירות, תוך ציון כי המערער שהוא במעמד תקופה של חודשיים עד ששוחרר ונקבע על ידי בית המשפט כי תקופה זו טובא במנין המאסר בפועל. הוגש בפניינו תסוקיר על אודות המערער שתיאר את התהילה השיקומי המשמעותי והחויבו שעבר מאז, לרבות המלצה לריצוי העונש בדרך של עבודות שירות. כן הודגש כי המערער לא היה היוזם של מעשי השוחד, וכי בפועל קיבל סכום נמוך. אחרון ציין כי עונש מאסר בפועל יהווה חוויה קשה עבור המערער בהיותו סוהר. מהצד الآخر, המדינה תומכת בעונש המאסר שנגזר.

3. רבות נכתב בפסקה על אודות חומרת העבירה של שוחד. יש בה לכער ולפגוע במנגנון הרשות השלטונית ובאמון הציבור בו. כך ביתר שאת כאשר מדובר במקום רגיש כגן בית סוהר, על היחסים הייחודיים בין סוהר לבין אסיר. אכן, הסגנור היטיב לטעון נימוקים לקוala מבחינת נסיבות ביצוע העבירה, וגם ביחס לשיקולים הנוגעים לעושה העבירה. כמו כן, על אף שבדרך כלל העונש שנגזר בגין עבירה מיוחדת הוא מאסר בפועל, עסוקין במדיניות עונשה ולא בחובבה על פי דין. יחד עם זאת, בסופו של דבר נראה כי אין מקום להתערב בעונש שנגזר על המערער בהליך קמא. ניכר כי בית המשפט המחויז בבחן את המקירה על פי התמונה המלאה, ובבסיסו של שיקול אף לא החמיר עמו המערער. לדעתנו, לא ניתן להתעלם מהמשקל שיש לעובדה כי מדובר במספר מקרים שהתרחשו במהלך תקופה של שלושה חודשים. אך עיקר הוא לטעמנו כי החפץ מושא העבירה של הפצת חומר מס肯 בה הורשע המערער לפי חוק חומרים מסכנים הינו סמים. מוסכם כי המערער חדג' למצוור בכל הקשור ל"טושים" הгалויים שעל אודותם ידע, כי מוחבאים בתחום חומרים מסכנים האסורים להפצה. מהמכלול, לרבות הנאמר בדיון שבפניו, עולה כי המערער חדג' כיו"טושים" מוחבאים חומרים מסכנים מסווג סמים.

נקודה זו מחייבת אותנו ליחסים המורכבים בין סוחר לאסיר. גם אם המקירה כלל חפצים שהחומרה בהכנסתם לכטלי בית הסוחר אינה ברף הגבוה – לא כן המצב בכל הקשור לסמים. כמעט מיותר לציין מהן הנסיבות הרווחיות של הכנסת סמים לכלא ואת גודל האתגר למנוע אותן. אכן עולה מכתב האישום המתוקן כי הפרשה התפתחה, ונדמה כי את נשאב המערער לטור הפעולות האסורה. לא בכדי קבעו חכמיינו כי עבירה גוררת עבירה. כך כמותית, כך מהותית. משהגיאו המערער לשלב שבו הכניס חפצים לשטח בית הכלא תוך חשד כי מדובר בחומרים מסוכנים האסורים להפצה, ובפרט סמים, נדמה כי אין זה המקירה להתערב בעונש שנגזר. כאמור, בית המשפט המחויז נתן משקל לנימוקים לקולא, בבחן את המקירה באופן מידתי, והגיע לתוצאה מאוזנת. לא נפלה כל טעות בדיון.

4. בהינתן כל אלה, דין הערעור להידחות. המערער יתיצב לריצוי עונשו ביום 15.8.2016, עד לשעה 09:00, ביום"ר דקל או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשומו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבקש בהתאם את הכניסה למאסר, עם ענף אבחון ומילוי של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתן היום, י"ג בתמוז תשע"ו (19.7.2016).

שופט

שופט

שופט